

UCHWAŁA Nr 482 RADY MINISTRÓW

z dnia 21 czerwca 1952 r.

w sprawie nadania statutu Centralnemu Instytutowi Ochrony Pracy.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. z 1951 r. Nr 5, poz. 38 i z 1952 r. Nr 6, poz. 38) i w związku z art. 41 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. R. P. z 1952 r. Nr 6, poz. 38) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Centralnemu Instytutowi Ochrony Pracy, utworzonemu na podstawie ustawy z dnia 4 kwietnia 1950 r. o utworzeniu Centralnego Instytutu Ochrony Pracy (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 139) i przystosowanemu do przepisów

ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. z 1951 r. Nr 5, poz. 38 i z 1952 r. Nr 6, poz. 38) zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 5 maja 1952 r. (Monitor Polski Nr A-30, poz. 446), nadaje się statut stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do uchwały Nr 482 Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1952 r. (poz. 901).

STATUT CENTRALNEGO INSTYTUTU OCHRONY PRACY

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

§ 1. Centralny Instytut Ochrony Pracy, zwany dalej w skróceniu „instytutem”, działa na podstawie ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. z 1951 r. Nr 5, poz. 38 i z 1952 r. Nr 6, poz. 38) oraz zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 5 marca 1952 r. w sprawie przystosowania organizacji Centralnego Instytutu Ochrony Pracy do przepisów ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej (Monitor Polski Nr A-30, poz. 446).

§ 2. Siedzibą instytutu jest m. st. Warszawa.

§ 3. Instytut posiada osobowość prawną.

§ 4. Zwierzchni nadzór nad instytutem sprawuje Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 5. Instytut ma prawo używania pieczęci okrągłej z godłem państwowym pośrodku i napisem, zawierającym nazwę instytutu w otoku.

§ 6. 1. Zadaniem instytutu jest prowadzenie i organizowanie prac naukowo-badawczych z dziedziny ochrony pracy, a w szczególności:

- 1) organizowanie i prowadzenie prac naukowo-badawczych dotyczących higieny i bezpieczeństwa pracy oraz środków technicznych i urządzeń zapobiegających wypadkom przy pracy i chorobom zawodowym;
- 2) koordynowanie planów prac innych placówek naukowo-badawczych oraz zakładów szkół wyższych w dziedzinach, określonych w pkt 1;

3) współdziałanie z władzami: ochrony pracy, przemysłowymi, rolnymi, morskimi, leśnymi i służby zdrowia w zakresie określonym w pkt 1 oraz ze związkami zawodowymi.

2. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z właściwym ministrem może zlecić instytutowi ustalanie wiążących wytycznych w zakresie określonym w ust. 1 pkt 1 dla działalności przedsiębiorstw państwowych, do których zakresu działania należy:

- 1) wydawanie opracowań naukowych i popularnych z zakresu ochrony pracy lub
- 2) produkowanie urządzeń i sprzętu z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy.

Rozdział II.

Dyrektor i Rada Naukowa.

§ 7. 1. Na czele instytutu stoi dyrektor, który kieruje samodzielnie działalnością instytutu i jest za nią odpowiedzialny.

2. Dyrektor zarządza instytutem przy pomocy dwóch zastępców do spraw naukowo-badawczych. Zastępcy mają przydzielony sobie zakres pracy, za który odpowiadają przed dyrektorem.

3. Dyrektora i jego zastępców powołuje i odwołuje Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 8. Do zakresu działania dyrektora należy w szczególności:

- 1) kierowanie całością prac naukowo-badawczych i organizacyjno-administracyjnych instytutu;
- 2) przedstawianie Radzie Naukowej do zaopiniowania projektów planów prac oraz preliminarzy dochodów i wydatków instytutu;

- 3) przedstawianie Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do zatwierdzenia planów prac i preliminarzy dochodów i wydatków (pkt 2);
- 4) tworzenie w ramach instytutu za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego zakładów badawczych i doświadczalnych;
- 5) zwoływanie konferencji i zjazdów naukowych;
- 6) przedstawianie Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego sprawozdań z działalności instytutu.

§ 9. Przy instytucie działa Rada Naukowa.

§ 10. 1. Rada Naukowa składa się z przewodniczącego, jego zastępcy oraz 12 członków, powołanych przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na okres 3 lat spośród przedstawicieli nauki, organów ochrony pracy, służby zdrowia, przemysłu, rolnictwa, związków zawodowych i znawców zagadnień wchodzących w zakres działania instytutu.

2. Przewodniczący Rady i jego zastępca oraz członkowie mogą być odwołani przed upływem kadencji.

3. Dyrektor i pracownicy instytutu nie mogą wchodzić w skład Rady.

§ 11. Do zakresu działania Rady Naukowej należy:

- 1) inicjowanie prac naukowo-badawczych;
- 2) opiniowanie planów prac oraz preliminarzy dochodów i wydatków instytutu;
- 3) wypowiadanie się w sprawach dotyczących organizacji i działalności instytutu;
- 4) rozpatrywanie innych spraw na zlecenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego lub na wniosek przewodniczącego Rady.

§ 12. 1. Posiedzenia Rady Naukowej zwołuje jej przewodniczący.

2. Przewodniczący obowiązany jest zwoływać posiedzenia Rady Naukowej co najmniej dwa razy w ciągu roku kalendarzowego.

3. Niezależnie od obowiązku przewidzianego w ust. 2 przewodniczący obowiązany jest zwołać posiedzenie Rady:

- 1) na żądanie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego;
- 2) na żądanie dyrektora instytutu;
- 3) na wniosek co najmniej połowy liczby członków Rady.

4. W posiedzeniach Rady bierze udział dyrektor instytutu lub wyznaczony przez niego zastępca, bez prawa udziału w głosowaniu.

§ 13. 1. Do ważności uchwał Rady Naukowej konieczna jest obecność przewodniczącego, jego zastępcy i co najmniej połowy ogólnej liczby członków.

2. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości rozstrzyga głos przewodniczącego.

3. Uchwały Rady może uchylić Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w całości lub części z urzędu lub na wniosek dyrektora instytutu.

§ 14. Członkowie Rady Naukowej otrzymują za udział w posiedzeniach wynagrodzenie w wysokości określonej przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Finansów.

Rozdział III.

Organizacja instytutu.

§ 15. 1. Komórki organizacyjne instytutu dzielą się na naukowe i usługowe.

2. Komórki naukowe realizują zasadnicze zadania instytutu określone w § 6 statutu, a komórki usługowe wykonują funkcje pomocnicze w stosunku do komórek naukowych, w szczególności załatwiają sprawy: personalne, budżetowo-rachunkowe i gospodarcze.

§ 16. 1. Organizacja wewnętrzna Instytutu jest następująca:

A. dyrektor instytutu, dwóch zastępców dyrektora do spraw naukowo-badawczych;

- B. 1) Dział Personalny,
2) Dział Planowania i Koordynacji,
3) Dział Administracyjno-Gospodarczy,
4) Dział Budżetowo-Rachunkowy,
5) Dział Opracowań Redakcyjnych,
6) Dział Dokumentacji,
7) Dział Popularyzacji,
8) Samodzielna Sekcja Higieny i Fizjologii Pracy,
9) Samodzielna Sekcja Normalizacji,
10) Samodzielna Sekcja Rolna,
11) Samodzielna Sekcja Wdrażania,
12) Dział Urzędzeń Przemysłowych.

2. Ponadto w skład instytutu wchodzi następujące zakłady naukowo-badawcze:

- 1) Zakład Ochron Osobistych,
- 2) Zakład Szkodliwości Chemicznych,
- 3) Zakład Konstrukcyjny,
- 4) Zakład Urzędzeń Elektrycznych,
- 5) Zakład Wietrzenia i Klimatyzacji,
- 6) Zakład Urzędzeń Transportowych,
- 7) Zakład Urzędzeń Mechanicznych,
- 8) Zakład Rolnictwa,
- 9) Zakład Nowa Huta,
- 10) Zakład Przedsiębiorstw Morskich,
- 11) Zakład Włókiennictwa.

Rozdział IV.

Zasady gospodarki finansowej.

§ 17. Ogół dochodów i wydatków instytutu objęty jest budżetem Państwa (budżet centralny) w części dotyczącej Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 18. 1. Do składania w imieniu instytutu oświadczeń w zakresie jego praw i obowiązków majątkowych wymagane jest współdziałanie dwóch upoważnionych osób.

2. Osobami upoważnionymi są: dyrektor, jego zastępcy i ustanowieni pełnomocnicy. Zastępcy dyrektora i pełnomocnicy działają w granicach swego umocowania.

3. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego ustanawia i odwołuje pełnomocników oraz ustala granice umocowania zastępcy dyrektora i pełnomocników, jak również może upoważnić dyrektora do samodzielnego składania oświadczeń w szczególnym zakresie.

§ 19. Wszelkie dokumenty obrotu pieniężnego, dokumenty obrotu materiałami i towarami, jak również dokumenty o charakterze rozliczeniowym i kredytowym, stanowiące podstawę do otrzymania lub wydania środków pieniężnych, materiałów albo towarów, podpisują łącznie dyrektor lub osoba przez niego do tego upoważniona i starszy księgowy lub osoba przez niego do tego upoważniona.

§ 20. Do dokonywania czynności określonego rodzaju lub czynności poszczególnych mogą być ustanowieni pełnomocnicy, którzy działają łącznie lub oddzielnie w

granicach ich umocowania. Udzielenie pełnomocnictwa następuje w sposób przewidziany dla składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych instytutu.

§ 21. Likwidację instytutu na podstawie uchwały Rady Ministrów zarządza Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Finansów.

902

UCHWAŁA Nr 484 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 21 czerwca 1952 r.

w sprawie trybu umarzania należności Skarbu Państwa z tytułu akcji siewnych, należności za konie z importu, należności z UNRRA i b. Funduszu Transportowego, niektórych należności Państwowego Funduszu Ziemi oraz niektórych należności b. Państwowego Przedsiębiorstwa Traktorów i Maszyn Rolniczych.

Celem uproszczenia obowiązującego dotychczas trybu postępowania w sprawie umarzania powstałych z niektórych tytułów należności Skarbu Państwa, które albo wymagają uruchomienia środków budżetowych na ich spłatę, albo są nieściągalne, a których administrowanie powoduje duże koszty — Prezydium Rządu postanawia:

I. Należności z akcji siewnych z lat 1945 — 1948.

1. Umarza się należności Skarbu Państwa z tytułu pomocy w naturze w ramach akcji siewnych w latach 1945 — 1948, przypadające od urzędów, przedsiębiorstw i instytucji państwowych, od Związku Samopomocy Chłopskiej oraz od spółdzielni osadniczo-parcelacyjnych i młodzieżowych.

2. Należności, określone w ust. 1, przypadające od gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, mogą być umarzane w całości lub w części, jeżeli użytkowane przez nie gospodarstwa dotknięte zostały klęskami losowymi lub innymi stratami nie zawinionymi przez posiadacza, a odbijającymi się na jego zdolności płatniczej.

3. Należności, określone w ust. 1, przypadające od przedsiębiorstw i instytucji poza wymienionymi w ust. 1 oraz od organizacji społecznych i politycznych, mogą być umarzane w przypadkach przewidzianych w art. 2 ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o umarzaniu prywatnoprawnych wierzytelności państwowych (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 26, poz. 228 oraz z 1949 r. Nr 9, poz. 49).

4. Należności określone w ust. 1, przypadające od rolników indywidualnych, mogą być umarzane w przypadkach przewidzianych w art. 2 powołanej w ust. 3 ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r., a nadto w przypadkach dotknięcia gospodarstw klęskami (jak np. posucha, powódź, nadmiar opadów, gradobicie, wymarznienie, pożar, klęska gryzoni, pomór trzody i zaraza bydła) lub w ogóle nie zawinionymi przez posiadacza gospodarstwa stratami (np. upadek inwentarza, przepęd bydła na zarządzenie władz, przemarsz wojsk), ponadto w przypadku otrzymania przez dłużnika w ramach pomocy Państwa nieodpowiedniego do siewu ziarna, a w odniesieniu do reparatorów — posiadania urzędowego stwierdzenia o pozostawieniu przez nich pługów za Bugiem, jak również w przypadkach specjalnie zasługujących na uwzględnienie z uwagi na trudne warunki materialne spowodowane sytuacją rodzinną dłużnika.

II. Należności z tytułu UNRRA i importu koni.

5. Umarza się należności z tytułu UNRRA i z importu koni, przypadające od urzędów, przedsiębiorstw i instytucji państwowych oraz od Związku Samopomocy Chłopskiej.

6. Należności, określone w ust. 1, przypadające od gminnych spółdzielni „Samopomoc Chłopska” oraz od innych przedsiębiorstw i instytucji poza wymienionymi w ust. 5, jak również od indywidualnych rolników, mogą być umarzane w przypadkach przewidzianych w art. 2 powołanej w ust. 3 ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r., a ponadto w przypadkach padnięcia koni.

III. Należności Państwowego Funduszu Ziemi.

7. Umarza się należności Państwowego Funduszu Ziemi z tytułu wierzytelności b. Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej, wynoszące mniej niż 400 zł w dawnej walucie (obecnie 12 zł).

8. Nie zalicza się odsetek zwłoki za czas do dnia 1 stycznia 1951 r. od wszystkich nie spłaconych a zapadłych należności Państwowego Funduszu Ziemi.

IV. Należności b. Państwowego Przedsiębiorstwa Traktorów i Maszyn Rolniczych.

9. Umarza się należności z tytułu wierzytelności na rzecz b. Państwowego Przedsiębiorstwa Traktorów i Maszyn Rolniczych, przypadające od urzędów i instytucji państwowych.

V. Należności do 300 zł z tytułów wymienionych w ust. 1—6 i 9.

10. Umarza się wszystkie należności do wysokości 300 zł z tytułów określonych wyżej w ust. 1—6 i 9, jeżeli dla ich dochodzenia przewidziane jest postępowanie arbitrażowe.

VI. Należności b. Funduszu Transportowego.

11. Umarza się wierzytelności wynikłe z wydatkowania w 1947 r. z b. Funduszu Transportowego następujących kwot:

- a) 300.000 zł na wykonanie remontu zabezpieczającego i wstępne zagospodarowanie Centralnej Szkoły Administracji Rolniczej w Elblągu, woj. gdańskie;
- b) 304.170 zł na szkolenie traktorzystów dla Technicznej Obsługi Rolnictwa.

12. Umarza się przypadające na rzecz b. Funduszu Transportowego następujące należności:

- a) 35.415 zł przypadające od Zakładu Utylizacyjnego „Żukowianka” Spółdz. „Samopomoc Chłopska” za transport zwierząt padłych z portów do Żukowa, pow. kartuskiego;